

п. Ігор Бриндак, викладач ДДС

Дрогобицька духовна семінарія названа на честь Дрогобицьких Святотроїцьких мучеників Северіяна, Якима та Віталія. Вони і є небесними покровителями семінарії. Проте, ким були ці особи, і піде мова в нашій публікації. Отець Северіян Бараник (1889-1941) народився в селі Угнів. У 1907 році вступив у чин святого Василія Великого.

Новіціат проходив у Крехівському монастирі. У 1915 році отримав єрейські свячення. Спочатку його священниче служіння проходило у місті Жовкві. Там він був духівником сиротинця, очолював місцеву Марійську дружину і Апостольство молитви. Також був редактором часопису «Наш приятель». У 1932 році був скерований настоятелями до міста Дрогобича, де душпастирював у храмі Пресвятої Трійці. Коли 22 червня 1941 року почалася радянсько-німецька війна і в Дрогобичі розпочалися арешти, місцеві мешканці порадили отцю Северіяну втекти, але він відмовився. Був заарештований 28 червня. 29 червня, після відступу радянських військ, дрогобичаникинулися до місцевої в'язниці (теперішнє приміщення фізико-математичного факультету Дрогобицького педагогічного університету), де серед інших закатованих знайшли й тіло о. Северіяна зі слідами тортур.

Отець Яким Сеньківський (1896-1941) народився в селі Гаї Великі біля Тернополя. У 1927 році став священником. З 1923-го року перебував у Крехівському монастирі отців василіан. У 1925-1932 рр. – у монастирі в селі Краснопущі Бережанського повіту. У 1932-1939 рр. – у Свято-Онуфріївському монастирі міста Львова. З 1939 року – у місті Дрогобичі, де став настоятелем монастиря і разом з о. Бараником служив у храмі Пресвятої Трійці. Був відомий як добрий проповідник. Користувався великим авторитетом серед місцевого населення. Як і отець Бараник, з початком війни відмовився залишати Дрогобич навіть на короткий час. Був заарештований 26 червня 1941 року. З того часу отця Якима більше

ніхто живим не бачив.Ті з в'язнів, що чудом вціліли, говорили, що працівники НКВД зварили отця Сеньківського у казані і м'ясо дали їсти іншим в'язням.

Отець Віталій Байрак (1907-1946) народився в селі Швайківці Чортківського повіту на Тернопільщині. У 1924 році вступив у Крехівський монастир чину святого Василя Великого. У 1923 році висвячений на священника. З того часу перебував у місті Жовква. Опікувався місцевою Марійською дружиною та Апостольством молитви. Крім того, був відомим місіонером, відвідував з місіями багато міст і сіл Галичини. Після загибелі отців Северіяна Бараника та Якіма Сеньківського о.Віталій Байрак прибув у Дрогобич, де став ігуменом монастиря і також служив у храмі Пресвятої Трійці. Був заарештований радянськими спецслужбами 17 вересня 1945 року. Військовий трибунал засудив його до восьми років ув'язнення. Але до кінця терміну о.Віталій не дожив. Він помер внаслідок системних побоїв у дрогобицькій в'язниці "Бригідки" напередодні свята Пасхи 1946-го року.

Всі три дрогобицькі мученики були проголошені блаженними 27 червня 2001 року під час візиту в Україну папи святого Івана Павла II. В когось із читачів, можливо, виникне запитання: а що ж робив кожен із цих мучеників, поки перебував у Дрогобичі? Автор цих рядків спеціально вирішив це запитання залишити наприкінці і надати слово ворогам дрогобицьких мучеників. Так от, у 1945 році, вже після арешту отців, з'явився інформаційний звіт про діяльність Української Греко-Католицької Церкви уповноваженого Ради в справах релігійних культів при Раді Міністрів СРСР П. Вільхового. В ній, зокрема, йдеться, що виявили радянські чиновники у місті Дрогобичі. Цитуємо мовою оригіналу: «Были созданы так называемые общества "Украинская молодежь Христу". В Дрогобычской монастырской церкви только во время осмотра ее уполномоченным совета снята со стены эмблема этого общества. Эта эмблема украшена трезубами и свидетельствовала об активной деятельности данного монастыря среди молодежи. Кроме этого в Дрогобыче существовали молодежные и детские организации под названием: "Евхаристийный союз", "Марийский союз", "Под Лилейным Марийским флагом". Для старших возрастов было организовано братство под названием "Марийские дружины", а для взрослых "Братство доброй смерти"... Основная их цель: воспитывать сознательных украинцев, верных вере Христовой - католической Церкви»(цит. за: Володимир Сергійчук. "Нескорена Церква". Київ, Дніпро 2007, ст.99-100).

Як не дивно, але саме противники нашої Церкви дали прекрасну характеристику діяльності довоєнного духовенства і конкретно бл.мучеників Северіяна, Якіма, Віталія, хоча,можливо, і самі про це не здогадувалися. Тепер стає зрозумілим, що викликало таку ненависть влади до наших подвижників і стало причиною їх мученицької смерті - невтомне апостольство, праця серед молоді, патріотична свідомість. Всього цього

можуть повчитися і сучасні семінаристи та душпастирі.

п. Ігор БРИНДАК, Небесні покровителі семінарії//СЛОВО № 2 (66) 2016, с.7